

ja, hyppigt endog ganske umuligt for de mindre Sejlskibe at faa det til at gaa rundt. Naar det ærede Medlem Hr. P. Andersen imidlertid i Gaar udtalte, at Storkøbmændene — hvorfor i Grunden benytte Udtrykket Storkøbmænd? hvorfor ikke nøjes med at kalde de paagældende ved det gode gamle Navn Købmænd? thi det er jo det, de er; der er sandelig ogsaa mindre Købmænd indenfor den Kreds, der befragter Sejlskibe —, altsaa, at Købmændene skulde foretrække udenlandske Sejlskibe fremfor danske, saa vil jeg nedlægge en bestemt Protest mod den Paastand; den er ganske urigtig. Jeg tror ikke, det ærede Medlem kan fremføre noget Eksempel paa, at danske Købmænd foretrækker fremmed Tonnage fremfor dansk. Men bortset fra denne Udtalelse er jeg i øvrigt ganske enig med det ærede Medlem i, at hele Spørgsmaalet om den mindre Skibsfarts Stilling maa tages op til Drøftelse.

Det ærede Medlem Hr. Schrøders Udtalelse i Gaar om, at Dampskibsrederne kun havde givet de Mænd, der havde sat deres Liv i Vove under Krigen, en Nødskilling, men straks efter tvunget Lønnen nedad, er fejlagtig. De danske Skibsredere har haft en aaben Pung for de efterladte efter de Sømand, der omkom i Krigsaarene under Udøvelsen af deres farefulde Erhverv. Jeg kan her ganske dele de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Bouet gjorde sig til Talsmand for. Hvad Lønningerne til Skibsmandskabet angaar, er disse jo ingenlunde fastsat vilkaarligt af Rederne, og det troede jeg, det ærede Medlem vidste. Skibsfarten lønner ikke daarligt, men Forholdene er for Tiden overmaade vanskelige for Skibsfarten, ogsaa for Dampskibsfarten, og det maa man ogsaa tage i Betragtning, naar man taler om disse Forhold.

Jeg vil dernæst takke den højtærede Statsminister, den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Justitsminister for den velvillige Modtagelse, mine Bemærkninger med Hensyn til Handelssamkvemmet og Dampskibsforbindelsen med Færøerne og Island har faaet hos de tre højtærede Ministre. Den højtærede Statsminister har jo paa Basis af Indberetninger fra den danske Repræsentation paa Island fuldt ud bekræftet mine Udtalelser med Hensyn til det norske Fremstød, og jeg forstaaer ikke mindst paa den højtærede Udenrigsministers Udtalelser, at den høje Regering nærer megen Interesse for de færøske og islandske Forhold, jeg vil nu blot haabe, at denne Interesse maa give sig Udslag i positive Foranstaltninger til Gavn for Han-

delssamkvemmet med Færøerne og Island. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har givet mine Udtalelser om dette Spørgsmaal sin udelte Tilslutning, og jeg udleder deraf, at der ogsaa indenfor det ærede Medlems Parti er megen Interesse for dette Spørgsmaal.

Hvad specielt Færøeruten angaar, har jeg bemærket de Oplysninger, Det Forenede Dampskibsselskab har tilstillet Justitsministeriet, og jeg ser, at Det Forenede Dampskibsselskab meddeler, at man i lang Tid af Aaret maa lade Rutebaadene medtage Kullast og Cement, da der ikke er Stykgods nok. Ja, men Kul og Cement er da ogsaa Artikler, der er nødvendige for den færøske Befolkning, og det er kun naturligt, at Rutebaadene medtager disse Varer paa de Rejser, hvor der er Plads dertil. Saaledes har Forholdet altid været, ogsaa da jeg for 15—18 Aar siden var Chef for Det Forenede Dampskibsselskabs Island—Færø-Afdeling, saa det er ikke noget nyt. Jeg er ikke af den Anskuelse, at Spørgsmaalet om en direkte Forbindelse med Færøerne neppe spiller nogen større Rolle for Godstrafikkens Vedkommende, jeg tror, at den direkte Forbindelse ogsaa vil have sin Betydning med Hensyn til Godstrafikken, men jeg indrømmer, at det særlig er Hensynet til Post- og Passagerforbindelsen med Færøerne, der er det afgørende og maa være det afgørende, naar Talen bliver om at etablere en hurtig direkte Rute ved Siden af den nu bestaaende. Den Statistik, der i Henhold til den højtærede Justitsministers Oplysninger foreligger fra Det Forenede Dampskibsselskab over det Antal Passagerer, dette Selskab har befordret mellem København og Færøerne, siger efter min Mening intet, saa længe man ikke har autentiske Oplysninger om, hvor mange Passagerer den norske Rute har transporteret til og fra Færøerne; personlig mener jeg, det er et betydeligt Antal Passagerer, denne Rute beforder, men jeg indrømmer, at jeg savner Materiale til nøjagtigt at kunne oplyse, hvor mange det drejer sig om. Hvis vi faar en direkte hurtig Rute paa Færøerne—Island, kan man med Sikkerhed regne med, at største Parten af de Passagerer, der nu rejser ned over med den norske Rute via Bergen, vil rejse med den danske Rute direkte til København, og dette vil have Betydning paa flere Maader, bl. a. derved, at Købmænd, som ellers vil søge at foretage deres Indkøb i Norge, vil foretage Indkøbene herved, naar de paa det nærmeste kan komme lige saa hurtigt fra Island og Færøerne til København som